

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre

trebuie interpretat în sensul că

împrejurarea că un mandat european de arestare pe baza căruia o persoană a făcut obiectul unei decizii de predare a fost emis de o autoritate care nu constituia o „autoritate judiciară emitentă”, în sensul articolului 6 alineatul (1) din această decizie-cadru, nu se opune ca, ulterior, autoritatea judiciară de executare, sesizată cu o cerere în acest sens de o autoritate judiciară emitentă în sensul articolului 6 alineatul (1) menționat, să își dea consimțământul pentru ca această persoană să fie urmărită penal, condamnată sau privată de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat această predare.

(¹) JO C 191, 10.5.2022.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 6 iulie 2023 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda] – Hellfire Massy Residents Association/An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Ireland, Attorney General

(Cauza C-166/22 (¹), Hellfire Massy Residents Association)

(Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Articolul 12 – Sistem de protecție riguroasă a anumitor specii de animale – Articolul 16 – Derogare – Modalități de acordare a unei asemenea derogări – Dreptul de participare al publicului)

(2023/C 296/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hellfire Massy Residents Association

Pârâte: An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Ireland, Attorney General

cu participarea: South Dublin County Council, An Taisce – The National Trust for Ireland, Save Our Bride Otters

Dispozitivul

Articolele 12 și 16 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică

trebuie interpretate în sensul că:

o reglementare națională care urmărește să transpună aceste dispoziții în dreptul intern nu poate fi considerată contrară acestei directive pentru motivul că nu prevede, pe de o parte, o procedură de autorizare care integrează o decizie a unei autorități competente prin care se urmărește să se stabilească dacă este necesar să se solicite o derogare în temeiul articolului 16 din directiva menționată, ca urmare a unor elemente identificate după eliberarea autorizației pentru un proiect și/sau dacă sunt necesare anchete în acest scop, și nici, pe de altă parte, participarea publicului la această procedură de derogare.

(¹) JO C 198, 16.5.2022.